

BIJLAGE BELEIDSKADER

Dit hoofdstuk geeft een overzicht van het ruimtelijke relevante beleid voor dit bestemmingsplan op Europees, nationaal, provinciaal, regionaal en gemeentelijk schaalniveau. Het vastgelegde beleid vormt het kader voor dit bestemmingsplan en geeft de bandbreedte weer.

1.1. Europees beleid

1.1.1. EU kaderrichtlijn water

Op 22 december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) in werking getreden. De KRW geeft het kader voor de bescherming van landoppervlaktewater, overgangswater, kustwater en grondwater. Dat moet ertoe leiden dat:

- Aquatische ecosystemen en gebieden die rechtstreeks afhankelijk zijn van deze ecosystemen, voor verdere achteruitgang worden behoed;
- Verbetering van het aquatisch milieu wordt bereikt, onder andere door een forse vermindering van lozingen en emissies;
- Duurzaam gebruik van water wordt bevorderd op basis van bescherming van de beschikbare waterbronnen op lange termijn;
- Er wordt gezorgd voor een aanzienlijke vermindering van de verontreiniging van grondwater.

Voor de KRW zijn ecologische en fysisch-chemische doelen geformuleerd die afhankelijk zijn van de functie van een watergang en/of het beschermingsniveau van het grondwater. De KRW heeft, waar het de gemeente betreft, consequenties voor bijvoorbeeld riolering, afkoppelen, toepassing van bouwmaterialen en het ruimtelijke beleid.

Voor dit bestemmingsplan betekent de KRW dat aantasting van watersystemen moet worden voorkomen en waar mogelijk worden versterkt (duurzaam waterbeheer). Om hiertoe te komen wordt overleg gevoerd met de waterbeheerders binnen het plangebied.

1.1.2. Natura 2000, Vogel en habitatrictlijn

Natura 2000 bestaat uit een Europees netwerk van belangrijke natuurgebieden. Het netwerk wordt beschermd door twee Europese richtlijnen, namelijk de Vogelrichtlijn en de Habitatrictlijn. Beide richtlijnen verplichten de lidstaten tot het aanwijzen van strikt te beschermen gebieden, zogenaamde 'speciale beschermingszones'. In Nederland is de bescherming van de speciale beschermingszones geregeld via de Natuurbeschermingswet 1998. Er is voor gekozen één aanwijzingsbesluit te hanteren, dat de diverse vormen van bescherming van het gebied regelt. In dit besluit zijn de instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd, de doelen van de natuurbescherming in dit gebied.

De aanwijzing heeft geen consequenties voor het huidige gebruik. Bestaande activiteiten kunnen over het algemeen worden voortgezet.

Nieuwe activiteiten, die significant negatieve effecten kunnen hebben, moeten vooraf grondig worden onderzocht op hun. Hoofregel daarbij is dat als uit dit onderzoek naar de gevolgen van de nieuwe activiteit blijkt dat de natuurlijke kenmerken van het richtlijngebied worden aangetast, geen toestemming mag worden verleend, tenzij er geen ander alternatief is, er een dwingende reden van groot openbaar belang is en compenserende maatregelen worden getroffen.

In het kader van de PAS is bij de provincie Limburg een aanvraag ingediend om het gehele gebied van Grandorse aan te wijzen als prioritair project. De besluitvorming hieromtrent vindt medio 2018 plaats. Door het aanwijzen tot prioritair project wordt de ontwikkelingsruimte voor de stikstofdepositie vastgelegd. Als het project Grandorse daadwerkelijk is opgenomen in de lijst met prioritaire projecten, kunnen initiatieven in het kader van de gebiedsontwikkeling Grandorse bij de vergunningverlening gebruik maken van de in het PAS gereserveerde ontwikkelingsruimte voor Grandorse.

1.2. Rijksbeleid en -wetgeving

1.2.1. Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De kaders van het nieuwe rijksbeleid zijn opgenomen in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) die op 13 maart 2012 door de Minister van I&M is vastgesteld. Deze structuurvisie heeft als credo 'Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig'. De SVIR omvat drie hoofddoelen, die als volgt zijn geformuleerd:

1. Concurrerend
Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
2. Bereikbaar
Het verbeteren en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
3. Leefbaar en veilig
Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor een aanpak die Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig maakt, moet het roer in het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid om. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. De nationale belangen hebben onder andere betrekking op bijvoorbeeld ruimte voor waterveiligheid, behoud van nationale unieke cultuurhistorische kwaliteiten en ruimte voor een nationaal netwerk van natuur.

De juridische borging van de nationale belangen in bestemmingsplannen vindt plaats door middel van de AMvB Ruimte. Een toetsing vindt hierna plaats. Onderhavig bestemmingsplan is niet in strijd met de SVIR.

1.2.2. Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), ook wel de AMvB Ruimte genoemd, is op 22 augustus 2011 vastgesteld en heeft als doel om vanuit een concreet nationaal belang een goede ruimtelijke ordening te bevorderen. De AMvB is het inhoudelijke beleidskader van het rijk waaraan ruimtelijke besluiten op provinciaal en gemeentelijk niveau moeten voldoen. Dat betekent dat de AMvB regels geeft over bestemmingen en het gebruik van gronden. Daarnaast kan zij aan gemeenten opdragen in de toelichting bij een bestemmingsplan bepaalde zaken uitdrukkelijk te motiveren.

De algemene regels bewerkstelligen dat nationale ruimtelijke belangen doorwerken tot op lokaal niveau. Inhoudelijk gaat het om nationale belangen die samenhangen met het beschermen van ruimtelijke functies, zoals natuur in het Natuur Netwerk Nederland (voorheen de Ecologische Hoofdstructuur (EHS)), of met het vrijwaren van functies.

Niet alle nationale ruimtelijke belangen staan in de AMvB Ruimte. Het besluit bevat alleen die nationale ruimtelijke belangen, die via het stellen van regels aan de inhoud of toelichting van bestemmingsplannen (of daarmee vergelijkbare besluiten) beschermd kunnen worden.

Van de nationale belangen die in de AMvB Ruimte zijn geregeld, is uitsluitend het Natuur netwerk Nederland (voorheen EHS) van toepassing op het plangebied:

Ten aanzien van het NNN heeft het Rijk in de AMvB Ruimte aangegeven dat provincies in haar verordeningen regels moeten stellen ter bescherming van de natuurwaarden van de NNN. De provincie Limburg heeft deze doorvertaling gemaakt in haar Omgevingsverordening Limburg 2014. Deze verordening komt bij het provinciale beleid aan bod.

1.2.3. Wet Natuurbescherming

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (hierna:Wnb) in werking getreden. De Wnb betreft zowel soortenbescherming (voorheen Flora- en faunawet) als bescherming van (Europese) natuurgebieden (voorheen Natuurbeschermingswet 1998).

De soortenbescherming is gericht op het beschermen en het behouden van de goede staat van instandhouding van in het wild levende plant- en diersoorten en hun directe leefomgeving.

De gebiedsbescherming is gericht op het beschermen van (natuur)gebieden. Deze natuurgebieden betreffen onder andere de zogenoemde "Speciale Beschermingszones" op grond van de Vogelrichtlijn en de Habitatrichtlijn. Samen worden deze zones aangeduid als het "Natura 2000 netwerk".

Op grond van de Wnb moet wanneer er bij ontwikkelingen sprake is van een "significant (negatief) effect" op een Natura 2000-gebied een zogenoemde "passende beoordeling" worden uitgevoerd.

In het kader van de PAS is bij de provincie Limburg een aanvraag ingediend om het gehele gebied van Grandorse aan te wijzen als prioritair project. De besluitvorming hieromtrent vindt medio 2018 plaats. Door het aanwijzen tot prioritair project wordt de ontwikkelingsruimte voor de stikstofdepositie vastgelegd. Als het project Grandorse daadwerkelijk is opgenomen in de lijst met prioritaire projecten, kunnen initiatieven in het kader van de gebiedsontwikkeling Grandorse bij de vergunningverlening gebruik maken van de in het PAS gereserveerde ontwikkelingsruimte voor Grandorse.

1.2.4. Nationaal milieubeleidsplan 4

In het Nationaal Milieubeleidsplan 4 (NMP4) wordt ingezoomd op de aanpak van zeven grote milieuproblemen in de periode tot 2030. Voor het oplossen hiervan is systeeminnovatie nodig. In dit kader wordt onder meer de transitie naar een duurzame landbouw voorgestaan. Het gaat hierbij in feite om het herstellen van de goede balans tussen landbouw en natuur. Het beleid krijgt vorm langs twee sporen:

- Lange termijnspoor (2030): gericht op het realiseren van een duurzame landbouw binnen ecologische, sociale en economische randvoorwaarden;
- Korte-termijnspoor (2010): gericht op milieuthema's (aanscherpen van de milieueisen) en op grotere kwetsbare natuurgebieden. Voor de thema's verdroging, verzuring en fosfaat wordt een verdergaande gebiedsgerichte aanpak voorgestaan in de zones rond de NNN.

De niet-grondgebonden landbouw wordt steeds meer een gewone economische sector (zoals de industrie) en zal als zodanig worden behandeld.

De grondgebonden landbouw levert naast primaire producten ook groene diensten, zoals landschapsbeheer, natuurbeheer, instandhouding van cultuur, biodiversiteit en een prettige leefomgeving. Binnen deze context zal de grondgebonden landbouw de gewenste milieueisen moeten realiseren. De eisen aan grondgebonden landbouw verschillen daarom per type gebied.

1.2.5. Programma Aanpak Stikstof

Het nationale Programma Aanpak Stikstof (PAS) heeft tot doel economische ontwikkelingen, zoals uitbreiding van veehouderijen en industrie, samen te laten gaan met het realiseren van Natura 2000-doelen. In Natura 2000-gebieden is de neerslag van stikstof een probleem en door uitbreiding van veehouderijen kan deze neerslag worden verhoogd. Om de stikstofneerslag te laten dalen is een samenhangend plan, met maatregelen in Natura 2000-gebieden en bij de landbouw nodig. Als er wordt voldaan aan de voorwaarde van een blijvende depositiedaling en als herstelmaatregelen uit de herstelstrategieën voor de stikstofgevoelige habitats worden uitgevoerd waardoor de achteruitgang in natuurkwaliteit stopt, ontstaat er ruimte voor nieuwe economische ontwikkelingen.

Door stikstofbeperkende maatregelen wordt gezorgd voor een blijvende depositiedaling. Een deel van de verminderde uitstoot van stikstof mag worden gebruikt voor de uitbreiding van bestaande en nieuwe economische activiteiten elders in het gebied. De bevoegde gezagen delen deze ontwikkelruimte toe aan sectoren en gebieden. Hierdoor kan er sprake zijn van een toename in stikstofuitstoot, daar waar dit onder de huidige wetgeving en jurisprudentie niet is toegestaan. Door het nemen van herstelmaatregelen wordt ervoor gezorgd dat de toestand van de habitattypen en -soorten niet verslechterd. De rijksoverheid en de provincies rekenen erop dat de herstelmaatregelen voor bijna alle gebieden resulteren in een herstel en behoud van de stikstofgevoelige habitattypen en soorten. Het PAS is op 1 juli 2015 in werking getreden.

In het kader van de PAS is een aanvraag ingediend om het gehele gebied van Grandorse aan te wijzen als prioritair project. De besluitvorming hieromtrent vindt in het voorjaar van 2018 plaats.

1.2.6. Nationaal Waterplan 2016-2021

Het Nationaal Waterplan 2016-2021 is de opvolger van het Nationaal Waterplan 2009-2015. Het Nationaal Waterplan 2016-2021 is op 10 december 2015 vastgesteld. Het waterplan geeft de hoofdlijnen, principes en richting van het nationale waterbeleid in de planperiode 2016-2021, met een vooruitblik richting 2050. Met dit waterplan zet het kabinet een volgende ambitieuze stap in het robuust en toekomstgericht inrichten van ons watersysteem, gericht op een goede bescherming tegen overstromingen, het voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit en een gezond ecosysteem als basis voor welzijn en welvaart. Hierbij streven we naar een integrale benadering, door natuur, scheepvaart, landbouw, energie, wonen,

recreatie, cultureel erfgoed en economie (inclusief verdienvermogen) zo veel mogelijk in samenhang met de wateropgaven te ontwikkelen. Het beleid en de maatregelen in dit Nationaal Waterplan dragen bij aan het vergroten van het waterbewustzijn in Nederland.

1.2.7. Wet op de archeologische monumentenzorg (2007)

Als gevolg van het Verdrag van Malta is op 1 september 2007 de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden. Feitelijk betreft het een aantal aanpassingen aan diverse wetten, waarvan de belangrijkste de Monumentenwet 1988 en de Woningwet zijn.

In het bestemmingsplan moeten de archeologische waarden worden beschermd. Feitelijk moest dat al gebeuren als gevolg van het Verdrag van Malta, maar de archeologische wetgeving eist dat nu ook.

Leidraad voor het beschermen van de gebieden met een middelhoge en hoge archeologische verwachtingswaarde is het meest gedetailleerde voorhanden zijnde onderzoek. In 2014 heeft er een gedetailleerd archeologisch bureauonderzoek plaatsgevonden in de gemeente, waarvan de resultaten onder meer tot een gemeentelijke archeologische waarden- en beleidsadvieskaart zijn verwerkt. Voor dit bestemmingsplan is de meest recente versie van de waarden- en beleidsadvieskaart als leidraad gehanteerd.

1.2.8. Modernisering Monumentenzorg (2009)

De modernisering van de monumentenzorg (MOMO) heeft erin geresulteerd dat per 1 januari 2012 het Besluit ruimtelijke ordening is aangepast. Met deze aanpassing is cultureel erfgoed ingebed in de ruimtelijke ordening. Het is verplicht om in bestemmingsplannen aandacht te geven aan cultuurhistorie en de effecten van een plan op cultuurhistorische waarden die in het plangebied voorkomen. Daar waar nodig dient de bescherming van deze waarden ook te worden vastgelegd in de regels en verbeelding bij het bestemmingsplan.

1.2.9. Wet geluidhinder

In de Wet geluidhinder (Wgh) wordt een onderscheid gemaakt tussen geluidsgevoelige en overige objecten. In de wet worden de volgende objecten geluidsgevoelig genoemd en daarom beschermd:

- woningen;
- andere geluidsgevoelige gebouwen (op basis van artikel 1.2 Besluit geluidhinder: onderwijsgebouwen, ziekenhuizen en verpleeghuizen, verzorgingstehuizen, psychiatrische inrichtingen en kinderdagverblijven);

- geluidsgevoelige terreinen (op basis van artikel 1.2 Besluit geluidhinder: woonwagenstandplaatsen en ligplaatsen voor woonschepen).

Wanneer een bestemmingsplan het gebruik van geluidgevoelige objecten mogelijk maakt, dient te worden getoetst aan de Wgh. Bij de toetsing of een object al dan niet wordt beschermd kan in eerste instantie worden aangesloten bij de voorgenoemde objecten van de Wgh.

1.2.10. Besluit externe veiligheid buisleidingen (2011)

De AMvB Buisleidingen, ook wel bekend als het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb), is op 1 januari 2011 in werking getreden. Deze AMvB stelt regels aan risiconormering en -zoning langs buisleidingen voor gevaarlijke stoffen zoals olie en aardgas, het opnemen van regels in bestemmingsplannen, technische eisen, het aanwijzen van een toezichthouder, melding van incidenten en de beschikbaarheid van noodplannen. Tevens is het opnemen van een verantwoording van het groepsrisico in de toelichting van bestemmingsplannen vereist.

In dit bestemmingsplan wordt rekening gehouden met de zoning (plaatsgebonden risico) rond in het plangebied aanwezige buisleidingen. Daarnaast is een verantwoording van het groepsrisico rond in het plangebied aanwezige buisleidingen opgenomen. Het bestemmingsplan is niet in strijd met de AMvB Buisleidingen.

1.2.11. Visie Paard en landschap

Op 7 juli 2006 heeft het Ministerie van LNV de visie 'Paard en Landschap' vastgesteld. Het LNV geeft in deze visie aan dat de paardenhouderij een sector in ontwikkeling is, die een groei doormaakt met zichtbare gevolgen voor het landelijk gebied. De doelstelling van de visie is het streven naar een duurzame ontwikkeling van de paardenhouderij in het landelijk gebied. Duurzaamheid staat hierbij voor een duurzame balans tussen mens, milieu en markt in het landelijk gebied. Met name de gemeente en de provincie hebben een rol bij het begeleiden van de ontwikkeling van de paardenhouderij door het wegnemen van belemmeringen en het stellen van eisen ten aanzien van landschappelijke inpassing van bedrijven en voorzieningen.

1.3. Provinciaal beleid

1.3.1. Provinciale Omgevingsplan Limburg

In december 2014 hebben Provinciale Staten het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL) vastgesteld. Het POL onderscheidt drie gebiedszones: Noord-Limburg, Midden-Limburg en Zuid-Limburg.

Ambities voor Noord-Limburg

De regio maakt optimaal gebruik van zijn strategische ligging als logistiek knooppunt tussen de mainports in Nederland en Vlaanderen, en het Duitse achterland. De infrastructurele ontsluiting is goed, herbergt diverse topsectoren en combineert dat met een kwalitatief goede omgeving. De agrofoodsector in deze regio kan zich meten met de wereldtop en heeft een blijvend leidende rol op het gebied van agroproductie, agribusiness en agrologistiek. Daarbij wordt optimaal geprofiteerd van de aanwijzing als Greenport, en de daaruit voortvloeiende campusachtige ontwikkeling. Mede vanwege haar gunstige ligging ten opzichte van Brainport kent de regio een sterke en duurzame economische structuur en neemt het een internationale toppositie in waar het gaat om duurzaamheid en maakindustrie. De leidende positie bij het toepassen van de cradle-to-cradle principes blijft behouden.

De regio kent een omvangrijke bezoekersstroom gericht op toerisme en recreatie. In de Kop van Noord-Limburg en in de Peel/Peelbergen is er sprake van clustervorming. Echter in het gehele gebied ontstaan initiatieven als gevolg van de aantrekkelijk combinatie van prachtige natuur, landschap en cultuurhistorie. De ambitie is om deze sector, met respect voor de omgevingswaarden zich (als Limburgse topsector) door te laten ontwikkelen.

Opgaven Noord-Limburg

De opgaven van Noord-Limburg liggen vooral op het vlak van innovatie (betere samenwerking in combinatie met de cradle-to-cradle-principes), arbeidsmarkt (aantrekken arbeidskrachten van buiten de regio) en onderwijs (vestiging hoger en wetenschappelijk onderwijs, en goede mogelijkheden voor tewerkstelling of doorstroming van leerlingen uit het MBO-onderwijs, campus ontwikkeling in het kader van Greenport). Dit alles met focus op de topsectoren in de regio zijnde tuinbouw en agrofood, logistiek, maakindustrie en hightech-systems (o.a. document valley).

De regio moet zich, ook in relatie tot de Kennis-As Limburg, beter profileren binnen de clusters gezondheid (met focus op Maastricht), techniek (als logisch onderdeel van Brainport) en food en flowers (in combinatie met Niederrhein en de groeiende tuinbouwsector in Oost-Brabant, belangrijke relatie met Wageningen University).

Bereikbaarheid

Een blijvend goede bereikbaarheid over weg, water en rail is voor de regio cruciaal. Vanwege de verwachte toename in het goederenvervoer is het van belang om knelpunten in het infranetwerk tijdig te signaleren en aan te pakken. Prioritair voor Horst aan de Maas in deze zijn:

- de Maaslijn (verdubbeling en elektrificering) richting Nijmegen-Arnhem-Wageningen en de internationale spoorverbinding Eindhoven - Venlo - Düsseldorf / Duisburg
- Bereikbaar houden van de regionale overslagpunten en economische hotspots.
- Een betere bereikbaarheid van maatschappelijke voorzieningen via een fijnmazig (grensoverschrijdend) regionaal openbaar vervoersysteem is een prioriteit. Integratie tussen vervoersvormen in het kader van de WMO en de reguliere openbaar vervoersvormen is daarbij een kans. Dit moet uitgewerkt worden in het kader van de voorbereiding van de nieuwe regionale OV-concessie.

Vermarkten landschappelijke en culturele kwaliteiten

De landschappelijke en culturele kwaliteit moet beter vermarkt worden, als een onderscheidend toeristisch product. Met name in de Kop van Limburg en rond Peel en Peelbergen moeten de kansen voor het verder ontwikkelen van de Limburgse topsector vrijetijdseconomie benut worden. Investerings in de ontwikkeling en instandhouding van mensgerichte natuur zouden dan ook hoofdzakelijk daar moeten plaatsvinden. Er moet geïnvesteerd worden in een aantrekkelijk sociaal en cultureel klimaat met voldoende voorzieningen. Kansen om dit combineren met een versterking van het toeristisch product moeten optimaal benut worden.

Transformatie woningvoorraad

Noord-Limburg kenmerkt zich door een aantrekkelijk woon- en leefklimaat. Er dient echter een transformatie van de bestaande woningvoorraad plaats te vinden, aangezien er nauwelijks bevolkingsgroei meer is. Daarbij zal primair worden gekozen voor inbreiding, aanpassing en functieverandering en slechts beperkte uitbreiding in de nabijheid van kleine kernen. Uitbreiding via uitleggebieden slechts in zeer uitzonderlijke gevallen, met als uitgangspunt bouwen voor eigen behoefte. Hierbij is aandacht voor huisvesting van bijzondere doelgroepen (woonurgenten) en de aanpak van leegstand.

Dynamisch voorraadbeheer

Dynamisch voorraadbeheer is een (overheids)interventie bedoeld om in de huidige situatie van falende marktwerking de markt te prikkelen om kwaliteit te realiseren. Deze aanpak wordt gehanteerd voor woningen, bedrijventerreinen, kantoren, winkels, recreatieparken, campings en land- en tuinbouw. Essentie ervan is dat in regionaal verband door gemeenten niet-vrijblijvende afspraken worden gemaakt over noodzakelijke interventies. Die gaan over de ambities en opgaven, gezamenlijke principes en een gezamenlijke werkwijze. Voor sommige onderwerpen

(wonen, bedrijventerreinen) aangevuld met een gezamenlijke programmering. De precieze aanpak kan per onderwerp en regio uiteenlopen. Centraal in het dynamisch voorraadbeheer staan drie typen interventies:

- Werken aan de kwaliteit van de bestaande voorraad (bijvoorbeeld renovatie, herstructureren, energiemaatregelen, duurzaamheid). Onderdeel hiervan vormt de aanpak van de bestaande leegstand.
- Waar mogelijk schrappen (verkleuren/ van functie veranderen) van harde plannen die niet de beoogde toevoeging van kwaliteit opleveren. Het kan ook gaan om tijdelijke andere functies.
- Onder voorwaarden (bijvoorbeeld alleen echte toevoeging kwaliteit, principes duurzame verstedelijking volgens de Ladder voor Duurzame Verstedelijking) ruimte bieden voor het toevoegen van goede nieuwe voorraad, maar dan wel in combinatie met het schrappen van bestaande voorraad.

Bovengenoemde ambities en uitdagingen kan de overheid niet alleen realiseren. De overheid kan wel faciliteren door o.a. een goed ruimtelijk beleid. Provincie en regio ondersteunen daartoe de ontwikkeling gebruik makend van het perspectief van uitnodigingsplanologie.

1.3.2. Omgevingsverordening Limburg 2014 (geconsolideerde versie 31 mar 2017)

De Omgevingsverordening Limburg 2014 is op 12 december 2014 door Provinciale Staten van Limburg vastgesteld. Middels een erratum en een tweetal wijzigingsverordeningen is de Omgevingsverordening op onderdelen gewijzigd om enkele technische en redactionele omissies te herstellen alsmede borging van de regionale bestuursafspraken en implementatie van de nieuwe Wet natuurbescherming. Deze wijzigingen zijn allen verwerkt in de geconsolideerde versie van maart 2017.

In de Omgevingsverordening Limburg 2014 zijn de ambities vanuit het POL doorvertaald in juridisch bindende regels. Deze regels gelden niet alleen als bindend voor de provincie, maar ook voor gemeenten, bijvoorbeeld ten aanzien van bestemmingsplannen. Bij het opstellen van nieuwe bestemmingsplannen moeten gemeenten rekening houden met de regels uit de Omgevingsverordening.

Voor zover de onderwerpen daartoe aanleiding geven, is een doorvertaling in het bestemmingsplan nodig. Dat wil zeggen dat bijvoorbeeld dubbelbestemmingen of aanduidingen worden opgenomen voor sommige gronden om ervoor te zorgen dat de bepalingen uit de Omgevingsverordening daar van toepassing zijn. In hoofdstuk 4.2 van de toelichting is aangegeven op welke wijze hieraan vorm is gegeven.

Wijzigingsverordening Paragraaf 2.13 Zilvergroene natuurzone van de Omgevingsverordening Limburg 2014

Deze Wijzigingsverordening is op 15 december 2017 vastgesteld. Met deze Wijzigingsverordening is beoogd om door toevoeging van een nieuwe paragraaf 2.13 aan de Omgevingsverordening Limburg 2014 regels te stellen ter bescherming van de Zilvergroene natuurzone. De toelichting bij een bestemmingsplan gelegen in de Zilvergroene natuurzone dient aan te geven welke specifieke kernkwaliteiten in het plangebied aan de orde zijn en op welke wijze met de bescherming en versterking van de kernkwaliteiten is omgegaan. Ontwikkeling van de aanwezige grondgebonden landbouw of het realiseren van natuur en landschap past binnen de POL-visie op de Zilvergroene natuurzone.

1.3.3. Limburgs Kwaliteitsmenu

Voor (ruimtelijke) ontwikkelingen buiten de zogenaamde 'rode contouren' (waarvan in casu sprake is) is het Limburgs Kwaliteitsmenu van kracht. In dit Kwaliteitsmenu geeft de provincie de Limburgse gemeenten een handreiking op welke wijze deze om moeten gaan met ontwikkelingen in het buitengebied. Gemeenten dienen in een structuurvisie dit provinciale beleidskader te verwerken en aan te geven op welke wijze zij toepassing geven aan het Limburgs Kwaliteitsmenu.

In z'n algemeenheid betreft het Limburgs Kwaliteitsmenu een beleidsregel die onder voorwaarden ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied van Limburg toestaat. Daarbij dient sprake te zijn van 'kwaliteitswinst'. Deze kwaliteitswinst kan op diverse wijzen tot stand komen, zoals bijvoorbeeld het realiseren van een landschappelijke inpassing, het slopen van bedrijfsbebouwing of glasopstanden, het realiseren van natuur of het leveren van een financiële bijdrage in een (gemeentelijk) 'groenfonds'. De provincie geeft in het Limburgs Kwaliteitsmenu richtlijnen en drempelwaarden voor het bepalen van de hoogte van de tegenprestatie bij verschillende soorten ruimtelijke ontwikkelingen.

De gemeente Horst aan de Maas heeft de provinciale beleidsregel 'Limburgs Kwaliteitsmenu' als 'Gemeentelijk Kwaliteitsmenu' doorvertaald in haar gemeentelijke structuurvisie.

1.3.4. Provinciale Woonvisie 2010-2015 (2011)

In deze provinciale woonvisie staat beschreven hoe de woningvoorraadontwikkeling de komende jaren vorm gegeven zou kunnen worden, welke rollen en taken de Provincie daarbij kan en wil vervullen en hoe de Provincie deze ambities tracht te realiseren. Daartoe is de provincie opgedeeld in een aantal regio's. Gemeente Horst aan de Maas valt binnen de regio 'Venray e.o.'.

Kwalitatieve opgave

Venray vervult in deze regio de rol van stedelijke centrumgemeente met een bovenregionale functie en Horst aan de Maas is een landelijke gemeente met een regionale centrumfunctie. Er is sterk ingezet op een kwaliteitsslag voor diverse doelgroepen. Het streven is dat een evenwichtige bevolkingsopbouw wordt bereikt door te voorzien in zowel de kwantitatieve als kwalitatieve woonbehoefte van de diverse bevolkingsgroepen.

Kwantitatieve opgave

De gemeente Venray heeft middels een woningbehoefte onderzoek de vraag naar de juiste kwaliteiten in beeld gebracht. Op basis hiervan zal verder beleid ontwikkeld worden.

Het beleid van de Provinciale Woonvisie 2010-2015 heeft hoofdzakelijk betrekking op het stedelijk gebied en niet zozeer op het landelijke gebied. In het kader van onderhavig bestemmingsplan is een doorvertaling dan ook niet nodig.

1.3.5. De paardensector in Limburg en zuidoost Brabant - Verkenning van bedrijven en innovaties

Op verzoek van de provincie Limburg is er in 2009 door Wageningen onderzoek verricht naar het aantal bedrijven, de ambities en innovaties in de paardensector in Zuid Oost Nederland. Op basis van het onderzoek komt LEI Wageningen met de volgende aanbevelingen:

- De Provincie Limburg kan de paardensector ondersteunen door in te zetten op kennis, onderzoek en onderwijs.
- De paardensector moet zich meer professionaliseren.
- Het wordt aanbevolen om een monitoringssysteem te realiseren om inzicht te krijgen in het aantal paarden dat zich in Nederland bevindt.

1.3.6. Limburgs paardensportplan

Het Limburgs Paardensport Plan (LPP) is in 2010 opgesteld in opdracht van o.a. de provincie Limburg, de KNHS Limburg en de LLTB-vakgroep Paardenhouderij. Het LPP is een toekomstvisie die beschrijft hoe Limburg de enorme kansen in de paardensector kan benutten. Limburg is de eerste provincie die een visie met uitvoeringsprogramma heeft voor de paardensector.

De visie hanteert de volgende uitgangspunten, trends en ontwikkelingen:

- Ingezet moet worden op het ontplooiën van jong talent en het bouwen aan gezonde en sterke sportverenigingen mét toekomst. Dat vraagt om het ontwikkelen van een sterke (top)sportinfrastructuur.
- Provincie Limburg wil aanhaken bij de doelstelling om in 2028 de Olympische Spelen naar Nederland te halen en zet hier hoog in op

de paardensport. (De kandidaatstelling voor de OS zijn in 2012 niet verder doorgezet door het toenmalige kabinet.)

- Paardenaccommodaties gaan in de toekomst een centrale rol vervullen in de paardensport.
- Er is een enorme behoefte aan kennis.
- De markt hanteert kwaliteit als criterium bij het maken van keuzes.
- De provincie ziet kansen door o.a. de centrale ligging, het unieke landschap, de internationale belangstelling voor de regio en de sportieve ambities.

1.4. Regionaal beleid

1.4.1. Waterbeheerplan 2016 – 2021

In het waterbeheerplan leggen de waterschappen 'Peel en Maasvallei' en 'Roer en Overmond' (per 1 januari 2017 samengegaan in 'Waterschap Limburg') vast hoe ze toekomstbestendig waterbeheer in Limburg willen regelen. De Limburgse waterschappen Peel en Maasvallei en Roer en Overmaas gaan vanaf 2017 samen verder als Waterschap Limburg. Aangezien de planperiode loopt van 2016 - 2021, is er sprake van een overgangsjaar. Desondanks wordt in dit plan overal uitgegaan van één waterschap. Op 16 december 2014 is het waterbeheerplan vastgesteld door de Dagelijkse Besturen.

Regionaal watersysteem

Het waterschap is samen met partners verantwoordelijk voor het waterbeheer in Limburg. Concreet betekent dit:

- Bescherming tegen wateroverlast uit beken en regenwaterbuffers.
- Voldoende zoetwater.
- Voldoende waterkwaliteit van beken, plassen en vennen, zowel chemisch als ecologisch.

Daarbij wordt gekeken naar de functie die water vervult in een bepaald gebied en wat dat betekent voor waterkwaliteit en - kwantiteit. Hierbij wordt nauw samengewerkt met partners in de regio. Zo komt het waterschap tot voldoende schoon water en droge voeten voor inwoners en bedrijven in Limburg.

Zuiveren en waterketen

Het transport en zuiveren van afvalwater is één van de kerntaken van het waterschap. Hiervoor beheert het waterschap 17 rioolwaterzuiveringsinstallaties (rwzi's) in Limburg. Samenwerking met partners in de regio moet de komende jaren leiden tot grotere doelmatigheid in de (afval)waterketen en daarmee tot lagere maatschappelijke kosten. Hierbij richt het waterschap eerst op de afvalwaterketen met gemeenten en daarna op de gehele waterketen.

1.5. Gemeentelijk beleid

1.5.1. Structuurvisie Horst aan de Maas - Gemeentelijke limburgs kwaliteits menu

Dit betreft een integrale structuurvisie voor het gehele grondgebied van de gemeente Horst aan de Maas. De structuurvisie geeft een integraal beeld van de ruimtelijke en sociaal-maatschappelijke ontwikkelingen die de gemeente op haar grondgebied voor ogen staat voor de langere termijn. Verder is de integrale structuurvisie opgesteld om maximaal gebruik te maken van de mogelijkheid tot het plegen van kostenverhaal dat de nieuwe Wet ruimtelijke ordening biedt. De structuurvisie bestaat uit een beleidskader en een uitvoeringsparagraaf waarin het Limburgs KwaliteitsMenu (LKM) wordt geïmplementeerd in een Gemeentelijk KwaliteitsMenu (GKM) en is op 9 april 2013 vastgesteld door de gemeenteraad.

De eerste evaluatie van de werking van de structuurvisie heeft inmiddels plaatsgevonden. De aangepaste structuurvisie is vastgesteld op 22 september 2015.

1.5.2. Landschapontwikkelingsplan (2011)

Het landschap en de dynamiek van de functies vormen het uitgangspunt voor de ontwikkeling van het landschap. De gemeente streeft naar zo hoog mogelijke basiskwaliteit voor het landschap, dit kan worden bereikt door in:

- Gebieden met een hoge waarden waar weinig veranderingen zijn te verwachten, te werken aan behoud van de hoge kwaliteit;
- Gebieden met een minder hoge waarde te werken aan versterkingen;
- Gebieden waarin veranderingen zijn voorzien kwalitatieve landschappelijke kaders te definiëren;
- Gebieden waarin veranderingen zijn voorzien met een vergroot risico op kwaliteitsverlies te werken aan heldere kaders voor behoud van de kwaliteit.

-

De gemeente Horst aan de Maas kent een groot bereik aan imposante landschappen (hoogveengebied, zandgrondengebied, rivierdalengebied) met vele hoogtepunten (parels), maar ook risicodragende ontwikkelingen. De ontwikkelingen in de agrarische sector vragen om grote innovatieve stappen om voldoende economische draagkracht te kunnen behouden. Deze ontwikkelingen moeten worden gestuurd door een robuust netwerk van meetbare landschappelijke kaders opgezet vanuit de vijf dragers:

- Veen;
- Peelbossen;
- Beek;
- Bos- en mozaïeklandschap;
- Rivier.

In het LOP zijn hiervoor gebiedsstrategieën opgenomen. Zo worden de kenmerken van de verschillende gebieden opgesomd, is aangegeven wat de toetsingselementen zijn en wat de landschapsontwikkelingsvoorwaarden zijn.

1.5.3. Welstandsnota (2012)

De gemeente Horst aan de Maas heeft op 20 november 2012 een nieuwe welstandsnota opgesteld om een welstandstoets te kunnen uitvoeren bij aanvragen om omgevingsvergunningen voor de activiteit bouwen. De vereenvoudigde welstandsnota bevat de basisvoorwaarden waaraan bouwvragen op welstandsaspecten getoetst zullen worden. De gemeente onderscheidt twee niveaus van welstand: 'normaal' en 'streng'. Voor het buitengebied geldt overwegend het niveau 'normaal'. Vergunningaanvragen op basis van dit bestemmingsplan moeten voldoen aan de eisen uit de welstandsnota.

1.5.4. Visie (verblijfs)recreatie en horeca Horst aan de Maas (2011)

De gemeente Horst aan de Maas wil zich met deze visie richten op een divers en kwalitatief hoogwaardig aanbod op het gebied van toerisme, recreatie en horeca. Belangrijke uitgangspunten zijn:

- Verantwoord (door)ontwikkelen van bestaande horeca- en recreatiebedrijven en
- Nieuwe initiatieven zijn onderscheidend en vernieuwend.

Het landelijk gebied heeft veel gebruikers en wordt op sommige plaatsen beschermd om te voorkomen dat conflicterende functies elkaar belemmeren. Daarom is gekozen voor een zonering ter bescherming van kwetsbare functies en waarden. Bepaalde gebieden zijn bijvoorbeeld geschikter voor verblijfsrecreatie en anderen juist meer voor landbouw, weer andere gebieden met bijzondere natuurlijke waarden worden beschermd tegen aantasting. De deelgebieden zijn gelijk aan de deelgebieden zoals opgenomen in de integrale structuurvisie.

1.5.5. Gemeentelijk verkeers- en vervoersplan (2013)

Het GVVP is een doorvertaling van de GVVP's van de drie voormalige gemeenten: Meerlo-Wanssum, Horst aan de Maas en Sevenum. Belangrijk vanuit het GVVP voor dit bestemmingsplan is de categorisering van wegen, zoals in het verleden in de drie GVVP's al is vastgelegd. De wegcategoryplannen waren echter nog niet op elkaar afgestemd. Eenduidige doorvoering van de wegcategoryplannen sluit aan bij de pijlers van de landelijke Duurzaam Veilig visie. Eén van de pijlers van Duurzaam Veilig is het principe van 'functionaliteit'. Dit houdt in dat iedere weg is ontworpen voor een specifieke functie, waarbij het gewenst is dat de functie die aan een weg wordt toegekend ook in

overeenstemming is met het werkelijke gebruik van de weg. De hoeveelheid verkeer en de snelheid van het verkeer moet passend zijn bij de functie van de weg.

In de landelijk vastgestelde Duurzaam Veilig richtlijnen zijn de volgende wegcategorieën opgenomen:

- stroomwegen: wegen met een primaire verkeersfunctie, bedoeld voor een zo veel mogelijk conflictvrije afwikkeling van gemotoriseerd verkeer (A67 en A73);
- gebiedsontsluitingswegen: zorgen voor hoofdontsluitingen en laten zich kenmerken door vlotte doorstroming binnen de gemeente en naar omliggende gebieden. De maximumsnelheid is 50 of 80 km/uur en er zijn vrijliggende fietsvoorzieningen;
- erftoegangswegen: duidelijk rustigere wegen (30/60 km/uur) met een menging van verkeerssoorten en dienen voor de bereikbaarheid van erven/woningen.

Om de wegategorisering van de gemeente te completeren moeten nog verblijfsgebieden buiten de bebouwde kom worden ingericht (ETW type 2, 60 km/uur-zones). In deze gebieden dient de maximumsnelheid (en daarmee tevens de weginrichting) nog aangepast te worden aan de wegategorisering.

Het streven is om de wegategorisering aan te laten sluiten bij de buurgemeenten zodat op de gemeentegrens geen snelheidsverschil optreedt. Hierover vindt separaat of via het Regionaal Mobiliteits Overleg (RMO) afstemming plaats.

Hoewel de indeling van wegcategorieën deels ruimtelijk relevant is voor het bestemmingsplan (voor wat betreft het aantal rijstroken), zijn deze categorieën niet verder doorvertaald in het bestemmingsplan. Het bestemmingsplan voorziet namelijk niet in een uitbreiding van het aantal rijstroken, maar staat enkel het bestaande aantal rijstroken toe.

1.5.6. Nota parkeernormen 2016

In december 2016 is deze nota vastgesteld. Daarin is een uniform toetsingskader aangegeven voor het beoordelen van parkeervraagstukken in de gemeente. Daarbij is onderscheid gemaakt in parkeernormen per type gebied. Ook voor de gronden buiten de bebouwde kom zijn parkeernormen geformuleerd voor verschillende functies.

Bij de inwerkingtreding van het Besluit Quick Wins op 1 november 2014 is ook artikel 3.1.2 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) aangepast. Geregeld is dat 'ten behoeve van de goede ruimtelijke ordening in een bestemmingsplan regels kunnen worden opgenomen, waarvan de uitleg bij de uitoefening van een daarbij aangegeven bevoegdheid afhankelijk

wordt gesteld van beleidsregels'. Hiermee is het mogelijk gemaakt om een regeling voor het parkeren in bestemmingsplannen op te nemen, zonder parkeernormen concreet vast te leggen en ook om te kunnen blijven werken met een parkeerfonds.

Hierbij bestaat dus de mogelijkheid om in het bestemmingsplan concrete normen op te nemen, maar juist vanwege dit nieuwe artikel in het Bro is dat niet nodig. Het is voldoende 'dat er in het bestemmingsplan in de regels wordt opgenomen dat er voldoende parkeerplaatsen gerealiseerd moeten worden ten behoeve van de nieuwe functie'. Voor de concrete invulling hiervan wordt vervolgens verwezen naar de gemeentelijke Nota Parkeernormen.

1.5.7. Archeologiebeleid Horst aan de Maas (2016)

In verband met Europese en nationale regelgeving ten aanzien van ruimtelijk beleid zijn kaders aangegeven voor archeologisch beleid. Dat is noodzakelijk omdat archeologische sporen eenmalig zijn. Worden ze verstoord, dan is de samenhang van het bodemarchief vernietigd en niet meer te documenteren. Daarmee wordt een belangrijk onderdeel van kennis over onze leefomgeving en de ontwikkeling van onze samenleving weggenomen.

In 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg in werking getreden. Hiermee werd de verantwoordelijkheid voor het archeologisch erfgoed bij gemeenten gelegd. Uitgangspunten van deze wet zijn dat archeologie onderdeel wordt van het ruimtelijke ordeningsproces, dat de 'verstoorder' van de bodem betaalt voor archeologisch onderzoek en dat aanwezige archeologie zoveel mogelijk in de bodem wordt behouden. De gemeente is hierdoor verplicht om bij het opstellen van bestemmingsplannen en omgevingsvergunningen rekening te houden met (eventueel) aanwezige archeologische monumenten.

Het gemeentelijke archeologiebeleid is opgesteld om zorg te dragen voor een goede omgang met het archeologisch erfgoed binnen onze gemeentegrenzen. Het "Archeologiebeleid Horst aan de Maas" is vastgelegd in de Archeologische Maatregelenkaart Horst aan de Maas met de daarbij behorende toelichting. Deze toelichting bestaat uit 3 deelrapporten: Horst aan de Maas, Sevenum en Meerlo. Het opstellen van het archeologie beleid is al voor de fusie in 2010 in gang gezet. In 2014 heeft de provincie ingestemd met de in 2010 opgestelde Maatregelenkaart

De in 2010 opgestelde concept Maatregelenkaart is sindsdien gebruikt als hulpmiddel om bij nieuwe ontwikkelingen te bepalen of archeologisch onderzoek noodzakelijk was. Het bleek dat een actualisatie van de Maatregelenkaart gewenst was. Deze actualisatie is vastgelegd in de oplegnotitie "Actualisatie van de Archeologische Maatregelenkaart van

de gemeente Horst aan de Maas". De oplegnotitie is een beknopte samenvatting van de onderliggende deelrapporten voor Horst aan de Maas, Sevenum en Meerlo. De deelrapporten gaan uitvoerig in op de inventarisatie en analyse van de verschillende gebieden.

De oplegnotitie is meer uitvoeringsgericht met het vastleggen van het gemeentelijke ontheffingsbeleid archeologie en de daarbij behorende stappen.

Op basis van de inventarisatie en analyse zoals vastgelegd in de onderliggende deelrapporten zijn 9 categorieën aangewezen: van Wettelijk beschermd Archeologisch monument tot gebieden waar geen bodemarchief meer aanwezig is. Aan deze categorieën zijn ondergrenzen gekoppeld. Het maximale verstoringsoppervlakte is het terrein dat maximaal geroerd mag worden zonder dat hier archeologisch onderzoek vereist is. Als het ruimtelijk plan kleiner is dan de ondergrens, is er dus geen archeologieonderzoek nodig. Wanneer het ruimtelijke plan groter is dan het maximaal verstoringsoppervlak, maar de bodem wordt niet dieper geroerd dan de per categorie aangegeven diepte (meestal 50 cm), dan is archeologisch onderzoek ook niet vereist.